

„Deși urăsc punctul, Doamne,
locuiesc într-un punct.”

- Nichita Stănescu

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă

Anul VII

Numărul 336

(6810/1375)

6 - 12 decembrie 2017

„Tradiția” ca motivare a unui 15 martie pe post de Sărbătoare Națională...

Cezar Adonis
Mihalache

În prag de Centenar, peste peretele nostru aniversar-astral mai este bătut un cui de care să ne zdrelim degetele când vom fi întins steagul recunoștinței. Într-un dispreț de clică politică, în preajma unui ceas aniversar și în pragul unei clepsidre cu fire de nisip cât pentru un an și o națiune, parlamentarii ce ne tot deșurubează Pantheonul Național, au decis legiferarea unei noi zile

firească și legitimă în buna conviețuire cu minoritățile, ci ridicarea ei la rang de Sărbătoare Națională și, mai ales, precedentul grav care se creează din „expunerea de motive” ce ține locul unei fundamentări ce ar fi fost oricum găunoasă din capul locului. Pentru că o asemenea zi era recunoscută de acum 20 de ani! Decretată printr-o Hotărâre de Guvern așa cum era și firesc: ca Ziua Minorităților Naționale din România, cu sărbătorire pe 18 decembrie. Și atât!

Acum ea este

expunerea de motive cu forță juridică.

Și nu este nimic întâmplător sau accidental... Pentru că este vorba de o deschizătoare de drumuri cu forță de precedent prin care și alte zile, sărbătorite de mulți ani de anumite etnii, pentru că noi le-am permis să le aibă, să devină, pe criteriul ilogic și nejuridic de acum (al „existenței unei tradiții”), Sărbători Naționale.

În acest fel, în 2018 ne vom trezi prin forța „juridică” dată de pseudotradiții, cu toate

Planul roșu: Suspendarea!

Iulian
Chivu

Cu toată susținerea consecventă a unor posturi de televiziune incendiare, corifeii puterii PSD-ALDE amenință deja, când mai aluziv, când mai pompieristic, să pună în operă radicalizări decizionale esențiale, la prima vedere doar lipsite de discernământ dacă nu cumva bine concertate de un proiect antieuropean. Adrian Năstase, un Canosa din rezerva ideologică a partidului, sugera zilele trecute, tot pe o astfel de televiziune, cu trimiteri la articolul cel mai indicat din Constituție, idei pe care deja PSD le-a preluat fie în ce privește răspunderea guvernamentală, fie, mizând pe susținerea Curții Constituționale, prin promovarea legislativă direct prin Parlament. Mult disputatele legi ale Justiției, care țin trează opinia publică din ianuarie și până în prezent, cu tot avizul negativ al CSM și cu opoziția sindicatelor din Justiție, vor trece prin Parlament fără să mai facă obiectul discuțiilor în plen, ci purtând doar girul comisiei lui lordache. Orice contestație ulterioară la Curtea Constituțională nu are nicio șansă de izbândă atât timp cât deciziile acestora sunt previzibile. Iar o contestație la Curtea de la Veneția nu ar schimba prea mult lucrurile. În aceste condiții, liberalii, după eșecul motiunii lor, au luat atitudine prin Ludovic Orban față de scenariile acestui plan roșu al PSD ce se preconizează să finalizeze cu suspendarea președintelui Klaus Iohannis. Avem semnale din ce în ce mai serioase că, din dorința disperată de a-i salva pe Dragnea, pe Tăriceanu și pe alți lideri PSD de consecințele faptelor lor, majoritatea găunoasă PSD-ALDE pune la cale procedura de suspendare a președintelui Iohannis, avertiza liderul PNL. Și tot Orban dezvăluia, după opinia lui, obiectivul neîndoielnic al acestei stratageme: preluarea interimatului de către mâna stângă a lui Dragnea, domnul Tăriceanu, astfel încât să dea o lovitură împotriva Justiției, care nu le-a ieșit nici prin Ordonanța 13, nici prin pachetul de legi pe care a bătut toba ministrul Justiției, Toader. Și asta fiindcă, sublinia Orban, parlamentarii puterii PSD-ALDE sunt în stare să forțeze în Parlament procedurile prin care să poată schimba procurorii șefi și să-și promulge modificările la amintitele legi ale Justiției. Așadar, nu era

întâmplătoare precizarea din Rezoluția de la Herculane prin care PSD constată lipsa de reacție complice a Președintelui României în ceea ce privește numeroasele încălcări ale Constituției României comise de exponenții «Statului Paralel și Ilegitim», începând de la exercitarea unor presiuni asupra puterii judecătorești și până la sfidarea Parlamentului, cu încălcarea deciziilor obligatorii ale Curții Constituționale. Tolerând toate aceste abateri grave de la litera și spiritul Constituției, Președintele României încalcă una dintre principalele sale atribuții, respectiv aceea de a «veghea la respectarea Constituției și la bună funcționare a autorităților statului». Mai mult decât atât, presimțind consecvența principală a președintelui Iohannis în legătură cu liderii care au probleme penale, înainte ca acesta să-și facă cunoscută lista persoanelor oficiale pentru parada militară de la 1 Decembrie, Călin Popescu Tăriceanu anunța deja că are toate motivele să nu meargă la evenimentul amintit: pentru că dacă aș sta alături de domnia sa înseamnă că aș cauționa postura în care se află de patron al statului paralel, pe care se face că nu-l vede și că nu-l cunoaște. Ei bine, tocmai acest fantomatic stat paralel s-ar putea constitui în motiv de suspendare, cu toate că nu se poate proba patronajul președintelui asupra acestuia. Dar ce mai contează probele; în antrenarea votului necesar, majoritatea PSD-ALDE este cât se poate de solidară la capitolul atitudini și emoții de grup. Pași ulteriori sunt deja calculați: Până la 10 decembrie vor trece prin Parlament legile Justiției garantând imunitate totală miniștrilor, primarilor și demnitarilor, se va desființa abuzul în serviciu ca infracțiune, iar Tăriceanu – președinte interimar – ar promulga la fel de repede reforma Justiției, l-ar demite pe procurorul general și pe incomoda șefă a DNA, încât Iohannis, revenit la Cotroceni să nu mai aibă după aceea decât un rol decorativ. Potrivit unor analiști politici, toate acestea ar urma să se petreacă nu noaptea ca hoții, nici ziua ca tâlharii, ci între 20 decembrie și 20 ianuarie, când vigilența românilor amorțește în euforia sărbătorilor de iarnă. Care vor fi consecințele? Pot fi și acestea anticipate: o îndepărtare de UE cu tot ce decurge din aceasta nu numai pentru românii din țară, ci și pentru cei plecați la muncă în țările comunității europene.

naționale. Nu a românilor, ci a minorităților.

Iar revoltătoare nu este, de data aceasta, „noutatea” imposturii și nesimțirii de a ni se mai trânti pe post de sărbătoare ceva străin identității și simțirii noastre ca majoritate. Grav este felul în care, fără nici o fundamentare, dar cu o putere legiuitoare discreționară, clică politică promovează un proiect lipsit de o minimă „expunere” rațională.

României, Stat Național, i se impune o zi de Sărbătoare Națională pe post de omagiu adus minorităților: Ziua Națională a Minorităților din România! României, Stat Unitar, i se așează de-a dreapta Sărbătorilor sale Naționale o zi cât un „fake” istoric: Ziua Națională a Minorităților din România!

Și nu ne agasează existența în calendar a unei asemenea zi, căci ea este

ridicată abuziv la nivel de Sărbătoare Națională și ne este impusă în rândul adevăratelor Sărbători Naționale ale românilor, într-o batjocură preCentenar care ne arată că nu vom avea parte de un 2018 tihnit.

Și grav, din perspectivă juridică, este abuzul de impunere, evident penal, prin care niște „inițiatori” au venit și au ridicat la rang de Sărbătoare Națională această zi, scriind o motivare aberantă, dar cu țintă precisă. Astfel, faptul că această zi există legiferată de 20 de ani, fiind sărbătorită în fiecare an de cei vizați, îi conferă, în viziunea legiuitorilor, suficientă forță și valoare pentru a fi considerată suis-generis „o tradiție” și a fi transformată în Sărbătoare Națională („putându-se vorbi de existența unei tradiții în acest sens”). O aberație plasată în

acele zile maghiare înveninate de ură și antiromânism pe post de Sărbători Naționale, practic, precedentul „tradiției” putând să constituie de acum miezul „juridic” al viitoarele motivații de impunere a unui „15 martie”, „10 martie” și alte provocări maghiare ca Sărbători Naționale.

Cu asta se ocupă trădătorii în prag de Centenar... Iar noi nici măcar nu îi mai băgăm în seamă, i-am lăsat într-un huzur al desfășurării fără margini...

- 13, nici prin pachetul de legi pe care a bătut toba ministrul Justiției, Toader. Și asta fiindcă, sublinia Orban, parlamentarii puterii PSD-ALDE sunt în stare să forțeze în Parlament procedurile prin care să poată schimba procurorii șefi și să-și promulge modificările la amintitele legi ale Justiției. Așadar, nu era

Din „învățăturile” unui mare asasin economic...

Constantin
Cojocar

Zilele trecute, guvernatorul (deja!) pe viață al Băncii Naționale a României, Mugur Isărescu, a avut mai multe „expuneri” mediatice. Se pare că a început antrenamentele pentru preluarea conducerii unui nou „guvern al meu”, format din „tehnocrați” specializați în slujirea intereselor mafiei financiare transnaționale.

Într-una din aceste „expuneri”, guvernatorul i-a tras de urechi pe bancherii din România care, în opinia sa, „nu știu să se poarte cu clienții lor” și i-a îndemnat să meargă la școală și să învețe bunele maniere de care au nevoie ca să-și anestezieze clientela pentru a putea fi jumulită fără să simtă prea mult durerea pierderii banilor.

La o conferință organizată pe tema împlinirii a zece ani de la aderarea României la Uniunea Europeană, la care erau prezenți și Klaus Iohannis, Președintele României, și Gunther Oettinger, Comisarul European pentru Buget și Resurse Umane, Mugur Isărescu le-a spus celor de față că „Vrem să creștem mai repede și e absolut normal să dorim asta pentru că așa reducem decalajele. Dar ca să creștem mai repede trebuie să mărim potențialul nostru de creștere.”

Guvernatorul pe viață constată, însă, că „Avem dificultăți atât cu factorul capital cât și cu forța de muncă.” Iată, deci, că eternul guvernator știe bine lecția despre creșterea economică și reducerea decalajelor. Într-adevăr, nu putem reduce decalajele care ne despart de țările avansate decât dacă reușim să realizăm o creștere economică accelerată și nu putem obține o astfel de creștere decât dacă mărim potențialul de creștere, decât dacă mărim cei doi factori ai acestui potențial, capitalul și forța de muncă. Avem capital puțin și prost și am pierdut și partea cea mai bună a forței de muncă, plecată din țară în căutarea unui trai decent. Ceea ce uită domnul guvernator să ne spună este că „dificultățile” pe care le are, acum, România, atât cu factorul capital cât și cu forța de muncă, se datorează inginerilor financiare pe care le-a pus în operă chiar el și care au determinat dis-

trugerea atât a capitalului acumulat de români până în anul 1989 cât și a unei bune părți din forța de muncă a țării.

În perioada 1990-2000, Mugur Isărescu împreună cu ceilalți membri ai consiliului de administrație al Băncii Naționale a României au pus în funcțiune tiparnița de bani a băncii și au aruncat în circulație o cantitate uriașă de bani de hârtie, care a declanșat și întreținut cea mai mare inflație din istoria țării. Inflație care, la rândul ei, a determinat distrugerea celei mai mari părți a capitalului acumulat de poporul român de-a-lungul istoriei, ca și a milioane de locuri de muncă. Între 1990-2000, masa monetară creată de Banca Națională a României a crescut de la 514 miliarde de lei la 185.060 miliarde de lei, adică de peste 360 de ori, în condițiile în care producția țării, PIB-ul, a scăzut cu aproape 20 la sută, cea mai mare depresiune economică din istoria acestei țări. Într-o economie normală, sănătoasă, masa monetară crește sau scade proporțional cu producția.

Implacabil, această creștere uriașă a cantității de bani aruncată în circulație de către Banca Națională a României a determinat creșterea de peste o mie de ori a prețurilor în economia națională. „Întotdeauna și oriunde, spune economistul american Milton Fridman, laureat al Premiului Nobel, inflația este un fenomen monetar. Ea nu poate fi cauzată decât de creșterea mai rapidă a cantității de bani decât a producției”. În aceeași perioadă, 1990-2000, în Cehia, unde masa monetară a crescut foarte puțin, prețurile au crescut de numai 3,5 ori, creștere absolut normală, cerută de trecerea de la economia comunistă la economia bazată pe proprietatea privată asupra capitalului.

În timp ce Mugur Isărescu și echipa lui de la Banca Națională a României creșteau prețurile cu 250% pe an, Petre Roman și echipa lui de la Guvernul României și cu complicitatea liderilor de sindicat, „emanați de revoluție”, indexau „subunitar” salariile și pensile astfel încât puterea de cumpărare a acestora scădea cu fiecare an de inflație. Prețurile creșteau cu 250 la sută pe an iar salariile și pensiile cu 225 la sută, ast-

fel că puterea de cumpărare a salariilor și pensiilor se reducea cu zece procente pe an. Așa s-a ajuns ca, în anul 2000, puterea de cumpărare a salariilor și pensiilor să nu mai reprezinte decât 60 la sută din aceea existentă în anul 1989. În aceeași perioadă, 1990-2000, numărul salariaților s-a redus de la 8,1 la 4,6 milioane.

Reducerea salariului mediu, exprimat în prețurile de astăzi, de la 414 euro, în anul 1990, la 241 euro, în anul 2000, combinată cu reducerea numărului mediu de salariați, de la 8,1 milioane, în 1990, la 4,6 milioane, în anul 2000, a avut ca efect reducerea drastică a fondului de salarii, de la 39,7 miliarde de euro, în anul 1990, la 13,4 miliarde de euro, în anul 2000. În condițiile în care numărul pensinarilor a crescut, de la 3,3 milioane, în anul 1990, la 6,2 milioane, în anul 2000, iar pensia medie a scăzut, de la 140 euro pe lună, la 82 euro pe lună, în anul 2000, fondul de pensii a crescut puțin, de la 5,6 miliarde de euro, în anul 1990, la 6,0 miliarde de euro, în anul 2000. Împreună, valoarea fondului de salarii și a fondului de pensii s-a redus, de la 45,3 miliarde de euro, în anul 1990, la 19,4 miliarde de euro, în anul 2000, deci la mai puțin de jumătate. Aceasta a însemnat, însă, reducerea brutală a cererii, atât a cererii de bunuri de consum cât și a cererii de bunuri de investiții. Mii de întreprinderi, trecute, prin Legea 15/1990, din proprietatea publică, a poporului român, în proprietatea privată a statului, s-au trezit că nu au cui vinde produsele lor, au intrat în „blocaj financiar”, în incapacitate de plată, în faliment, gata pentru a fi „privatizate”, adică vândute pe nimic politicianilor și transnaționaliilor.

Răul produs de Banca Națională a României în complicitate cu guvernele României conduse, în acea perioadă, de Petre Roman, Theodor Stolojan, Nicolae Văcăroiu, Victor Ciorbea, Radu Vasile și.... Mugur Isărescu, nu s-a oprit aici. În condițiile creșterii an de an a prețurilor, guvernării României, mai sus menționați, au indexat subunitar salariile, reducându-le puterea de cumpărare, dar după o mică reevaluare a capitalului fix, făcută în anul 1991, au uitat, apoi, com-

plet, de necesitatea indexării valorii capitalului fix, a amortizării, astfel încât, fondul de amortizare nu a mai permis reînnoirea capitalului. Toate întreprinderile trecute în proprietatea statului s-au trezit nu numai că nu mai au cui vinde dar că nu mai au nici bani cu care să înlocuiască utilajele și echipamentele uzate. Exprimată în prețurile de astăzi, valoarea imobilizărilor corporale, a capitalului fix, din România, era de 480 miliarde de euro, în anul 1989, iar în anul 2000 ajunsese la 160 miliarde de euro. Diferența, de 320 miliarde de euro, reprezintă o parte a prejudiciului creat poporului român de membrii consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și de membrii guvernelor mai sus menționate.

Dacă luăm în considerare datele publicate de BNR în Raportul său anual privind așa-zisele investiții străine directe pe anul 2016, din care rezultă că imobilizările corporale și necorporale reprezintă 45,5 la sută din valoarea investițiilor, a capitalului, ajungem la concluzia că valoarea prejudiciului creat poporului român prin inflația declanșată de Banca Națională a României, în deceniul 1990-2000, se ridică la peste 700 de miliarde de euro, în banii de astăzi.

Aceste fapte se încadrează perfect la infracțiunea de subminare a economiei naționale prevăzută de Codul Penal al României, în vigoare la data săvârșirii faptelor. Pentru un prejudiciu de 60 milioane de euro, Dan Voiculescu a fost condamnat la zece ani de închisoare. La câți ani de închisoare ar trebui condamnați cei care au produs prejudiciul de 700 miliarde de euro?

Partea cea mai rea a consecințelor ingineriilor financiare puse în operă de către banca centrală și guvernele României postdecembriste nu o reprezintă distrugerile de capital și de locuri de muncă, oricât de mari sunt acestea, după cum am văzut, ci crearea unei economii bolnave, o economie oligarhică, în care 90 la sută din capitalul național a ajuns în proprietatea privată a câtorva mii de oligarhi, în cea mai mare parte străini, în timp ce marea majoritate a cetățenilor țării este lipsită de capital, fiind obligată să-și vândă forța de muncă la

prețul stabilit de oligarhi, o economie care produce puțină valoare adăugată, însușită, în cea mai mare parte de oligarhi și transferată în străinătate.

Conform calculelor mele, realizate pe baza datelor publicate în Anuarele Statistice ale României, în perioada 1990-2016, oligarhii au scos din țară peste 1.500 miliarde de euro, adică peste 50 la sută din PIB-ul creat de români în această perioadă. Anul acesta, 2017, vor mai scoate alte 90 miliarde de euro, din PIB-ul de 180 miliarde de euro, cât urmează să producem, până la sfârșitul anului.

Pentru a construi cele 8 000 de kilometri de autostradă de care am avea nevoie ca să dispunem de un sistem de autostrăzi de aceeași densitate și calitate ca cel al Germaniei, ne-ar ajunge suma de 80 miliarde de euro, adică mai puțin decât suma de bani de care suntem deposedați, ÎN FIECARE AN, de către cei care au devenit proprietarii capitalului românesc prin ingineriile financiare puse în operă de banca centrală și de către guvernele postdecembriste.

Țara rămâne cu salarii și pensii de mizerie, din care nu se pot face economii, nu se pot face investiții, nu se poate crea capital, nu se pot crea locuri de muncă. Mugur Isărescu știe bine că el și ai lui au adus țara în situația de a nu mai putea să-și asigure o creștere economică accelerată și sănătoasă, sustenabilă, să reducă decalajele care o despart de țările dezvoltate ale Europei și ale lumii, dar ne dă lecții despre „creștere” și „decalaje” fiind convins că el și ai lui vor ține statul român în captivitate pe termen nelimitat și că nu vor fi niciodată trași la răspundere pentru răul pe care ni l-au făcut.

Ce fel de stat struțo-cămilă vreau să facă Dragnea și Tăriceanu în/cu România?

Vasile
Lechintan

Se știe că, și Franța, și Germania – ca să dăm doar două state foarte puternice europene –, au fost monarhii, dar nu se agață acum de urmași ai foștilor regi ai lor pentru a-i pune drept atele în relațiile lor cu monarhiile europene. Sunt peste cap de puternice și cu personalitate serioasă și matură pentru a nu apela la astfel de propteli ale demnității lor de republici-republici, și nu struțo-cămile de tip republică „casă (scuzați cacofonia) regală”, cum se propune la noi. Nici nu-și permit să disloce sume enorme pentru întreținerea „casei regale”, bani extrem de necesari spitalelor de copii, în primul rând.

Binomul Dragnea – Tăriceanu sfiidează încă o dată pe români, impunând Parlamentului votarea de urgență a acestui proiect de lege de creare în România a statului struțo-cămilă, în timp ce legi serioase, extrem de necesare bunului mers al statului, sunt amânate ani și ani. Iliescu a vrut să disloce drumul spre normalitate al României creind sintagma de „democrație originală”. De acest blestem la adresa națiunii române se vede că nu putem scăpa. „Democrația originală” continuă să ne abată de la normalitate.

Ce se scrie în expunerea de motive a acestui proiect de lege: „Casa Regală a României este păstrătoarea valorilor și

tradițiilor statale ale Coroanei Române...” Care „Casă Regală a României”, că în Constituția României de astăzi nu se vorbește de așa ceva. Care „Coroană Română”, vorbindu-se aici la prezent? Nu mai avem Constituție? Se poate experimenta orice pe această țară?. Se arată că această „Casă Regală”, în prezent „are o activitate susținută...”! Iată că un frumos limbaj de lemn comunist susține un proiect de lege pentru statul struțo-cămilă. Aflăm că „Un rol esențial al Coroanei este recunoașterea valorilor reale ale societății românești, fie ele persoane, idei, proiecte, evenimente sau grupări organizate în scopuri meritorii”. Dar, domnilor parlamentari care ați creat aceste formulări de clasa a patra, Academia Română nu are acest rol de recunoaștere și inclusiv de atestare a „valorilor reale ale societății românești”? Dar statul, conform Constituției republicane, nu are acest rol? Se degrevează de el statul, de acum înainte? Se anulează toate distincțiile și ordinele republicane, aruncându-se peste bord și vor fi valabile doar distincțiile „princiare”? Dar ceea ce-i mai uluitor este faptul că expunerea de motive plânge amarnic pentru că activitățile publice ale „Casei Regale” sunt nevoite să se susțină „din fonduri proprii și în secundar din atragerea de fonduri private, precum și cu ajutorul în natură al unor instituții de stat”. (O dată că trebuie an-

chetate de Justiție acest ajutor în natură al unor instituții de stat). Dar plângerea în hohote de acum vine mai amarnic, pentru că această realitate face „dezirabilă crearea posibilității de finanțare a acestora și din fonduri publice, ca și a aparatului administrativ afectat îndeplinirii lor”.

Este uluitor! Domnilor, acordarea de sume necesare spitalelor nu este dezirabilă, așa că priviți într-acolo! Atâtea spitale duc lipsuri enorme, de la materiale de minimă necesitate, la (re)construcție și achiziționare de utilaje de ultimă generație. Sau poate se vrea ca din banii dați „Casei Regale”, aceasta să se implice să dea, cu generozitate bine regizată, unele donații „princiare” spitalelor? Am intra în domeniul absurdului. Iată, ce proiect impune în regim de urgență binomul Dragnea – Tăriceanu, mari monarhiști comuniști. Mai mult, se vrea o legalizare a atribuirii Palatului Elisabeta, al republicii România, ca sediu „legalizat” al „Casei Regale”.

Tot prin acest proiect de lege se impune republicii România să aibă un „Șef (cu Ș mare) al Casei Regale a României”, această poziție să fie în nomenclatura Republicii „ca poziție de demnitate publică”, desigur, cu banii publici aferenți acestui „Șef”. Vom avea astfel doi șefi de stat concomitent în România!!! (Să fie aceasta intenția unui atac mascat la instituția

Președinției republicii?). Și aceasta nu este suficient. Se instituie pe bani publici și „un serviciu administrativ al Casei Regale”, care să fie „finanțat de la bugetul de stat”. Bravo republică! Bravo stat struțo-cămilă din proiectul lui Dragnea-Tăriceanu!

Se motivează toate aceste cedări de averi publice, deturnate de la copiii și bolnavii țării, că ar fi „necesare pentru asigurarea continuității unei instituții-simbol al cărui conducător a fost Șef al Statului timp de 81 de ani”!!! Dar domnilor monarhiști comuniști Dragnea și Tăriceanu, Franța are sute de ani de regalitate în istoria ei și nu plânge deloc pentru continuitatea ei, pentru că este un stat cu scaun la cap (nu cu jilt/tron regal la cap, cum se prevede pentru români).

Mă tem cel mai mult că dacă onoratul Parlament al României va vota acest proiect de lege, se vor contamina și alții de exemplul de la noi. Cel mai mult mă tem de Statele Unite ale Americii, pe al cărui stat l-am idolatrizat încă din comunism pentru democrația lui veritabilă, percepută desigur din filmele americane minunate pe care le-am văzut, cu actorii lor celebri care ne-au format în acei ani ca oameni, pentru că nu ne-a format nicidecum comunismul cu filmele lui „bune, rele și sovietice”. Nu ne-a spălat nimeni creierul, cum afirmă dragii noștri de monarhiști. Vina pentru democrația din capul nostru cu creier „nespălat” o au

filmele americane. Îmi amintesc de faptul că am fost profund dezgustat când Ceaușescu s-a pus președinte al României și s-a ornat grotesc cu o „tichie de mărgăritar”, mai exact cu un sceptor de tip regal în mână. Numai asta-i mai lipsea. Mă tem că auzind de proiectul Dragnea-Tăriceanu, Statele Unite ale Americii vor ceda și vor constata că fără proptele regale nu mai au practic onoare și vor căuta desperate să achiziționeze prinți și principese de pe aiurea pentru a-și recupera demnitatea politică pierdută.

Fac un respectuos apel parlamentarilor, Guvernului și Președinției României pentru a nu abate România de la normalitate, pentru a nu traduce în fapt blestemul lansat de Iliescu pentru România, de „democrație originală”. Faceți din republica România un stat puternic, fără proptele „originale”, și creați politicieni de elită republicani, care să reprezinte România cu demnitate inclusiv în raporturile cu respectabilele țări monarhii. Eu cred cu tărie că există tineri români valoroși și patrioți, onești și frumoși moral, licențiați ai unor facultăți de științe politice din țară și străinătate ce predau studii de ultimă generație în materie de politică și administrație, care vor putea sta demni în fața oricărui politician european de elită.

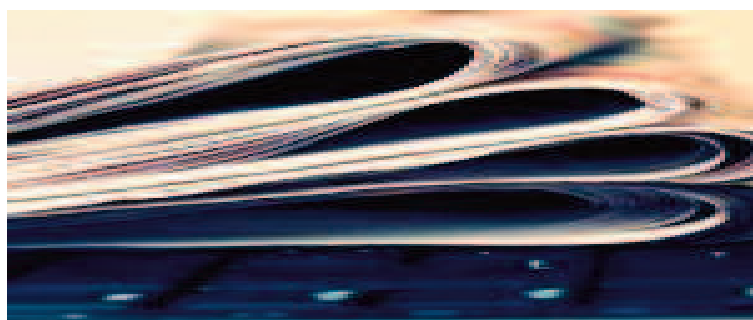
●

Nu eliminării predării în limba română în școlile românilor din Ucraina!

Partidul Noua Dreaptă consideră ca inacceptabil refuzul ministrului ucrainean al educației, Lilia Grinevici, de a lua în considerare o modificare a noii Legi a educației adoptată pe 5 septembrie de Parlamentul Ucrainei. Această lege reprezintă o tentativă agresivă de deznaționalizare a celor peste 500.000 de români din teritoriile răpite României în al doilea război mondial, nordul Bucovinei și sudul Basarabiei (incluse în actualele regiuni Cernăuți și Odesa) dar și din teritoriile care nu au făcut parte din România Mare chiar dacă românii din aceste regiuni au trimis delegați la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia din 1918 și au dorit Unirea cu Țara: Maramureșul istoric (inclus

în actuala regiune Transcarpatia).

Potrivit acestei legi, începând cu anul de învățământ 2018, limba română va fi admisă doar în ciclul primar. În clasele 5-9 toate materiile vor fi predate în limba ucraineană - cu

excepția limbii și literaturii române ca obiect de studiu aparte -, iar în clasele 10-12 învățământul se va efectua doar în limba ucraineană. La fel în licee și facultăți, se va preda exclusiv în limba ucraineană. În consecință, copiii vor intra în

școală români și vor ieși... ucrainenii!

Solicităm Guvernului României efectuarea urgentă prin ministerul de resort a demersurilor diplomatice pentru modificarea în Rada Supremă de la Kiev a noii legi a învățământului,

în sensul acordării etnicilor români din Ucraina a dreptului de a fi instruiți în limba română, într-un număr de școli proporțional cu procentul românilor de la ultimul Recensământ.

Pe baza principiului reciprocității, cerem ca

limba de stat ucraineană să fie studiată exact în numărul de ore în care și în România se studiază româna în școlile minorităților naționale. Dacă în România minoritățile au în orar peste 90 la sută limbă maternă, așa trebuie să fie și în regiunile Cernăuți, Odesa și Transcarpatia. Nici mai mult, nici mai puțin.

Cerem totodată Prim-ministrului și Președintelui României să solicite omologilor din Ucraina reintroducerea limbii române în școlile din care aceasta a fost scoasă după declararea independenței Ucrainei. Dacă în 1940 funcționau 149 de școli în limba română, în 1990 mai existau doar 99 de școli în limba română iar din 1990 și până în prezent au mai rămas doar... 62 de școli!

Iar dacă până acum deznaționalizarea românilor din Ucraina se desfășura lent și numărul școlilor scădea treptat, acum pașii spre anihilarea identității sunt rapizi și brutali: prin articolul 7 al noii Legi a educației, învățământul în limba maternă din Ucraina este practic LICHIDAT și ucrainizarea etnicilor români va fi un proces încheiat în doar 2-3 generații!

Dacă partidele care parazitează Palatul Parlamentului i-au uitat pe românii din jurul granițelor, Partidul Noua Dreaptă este alături de românii din Ucraina în lupta lor pentru limba maternă și păstrarea identității naționale.

Președintele
Partidului Noua Dreaptă,
Av. Tudor Ionescu

Proastele... „satului”; și cam atât!

Cezar Adonis
Mihalache

De fapt, în „capcana” comunicatului Departamentului de Stat al Statelor Unite nu am căzut noi... Și, pentru întâia oară, este chiar bine că nu ne-am iritat pe măsura vorbelor cu gust de ciungă, că nu am trântit din prima căciulile de pământ, indignați pe bună dreptate că suntem tratați așa. Deși așa ar fi trebuit să procedăm. Mai ales în prag de Centenar, când Demnitatea, Suveranitatea, Mândria Națională trebuie să fie reperatele întregii țări. Ar fi trebuit să reacționăm furtunos, să spunem clar că nu suntem colonie și nici nu stăm pe lângă noile înalte porți pentru a ni se dicta ce să facem.

Probabil, pe o asemenea reacție s-au bazat și cei doi infractori șefi ai Parlamentului. Că țara le va susține palma dată unchiului Sam pe post de răspuns la atenționările acestuia, pentru că, nu-i așa?, noi suntem români și nu ne căciulim!

Doar că s-au înșelat... În mod cert, dacă în fruntea celor două

instituții ar fi fost oameni de valoare, integri, cerebrali și apărători ai intereselor României, cei doi s-ar fi bucurat de susținerea țării... Sigur, dacă ar fi fost astfel de personaje, demne și gata să pună mai presus de propriile vieți politice (măcar!), ființa națiunii, nu s-

ar fi ajuns aici, fiind puțin probabil ca unchiul Sam să fi îndrăznit să ne trântescă în față un mesaj oficial prin care să ne spună că suntem un fel de colonie. Mai ales că, deși chiar așa ne tratează, nu are nici un interes să ne spună fățiș asta. Că nu se știe cum și de pe unde explodează mămăliga,

nu?! Și oricum are destulă perspicacitate, dexteritate și persuasiune pentru a ne insera în mental, picătură cu picătură, statutul de colonie.

În mod cert, însă, unchiul Sam a intuit cum se vor comporta cei doi lotri prinși (iar) la furat. Deja e mult prea clasică reacția

doi neghiobi care au reacționat predictibil în amestecul lor de fudulism și iritare, dar nu unul de nivel diplomatic, ci de... proastele satului. Fie ele și ale „satului” parlamentar!

Poate că era „predictibil”, sau poate că nu (iar în acest caz a ieșit mai bine decât și-a propus unchiul Sam!), așadar, poate era de așteptat ca proastele satului să se încuie șifonate într-un birou și să încerce să i-o coacă partenerului neînruit cu ele!

Oricum, departamentul de agitație a obținut ce a vrut, arătând restului de „sat”, politic, parlamentar, dar și de... țară, pe cine ține la drumul mare: doi centuriști politici, nu doi oameni de și în stat! Pentru că, vrând sau nu, cupletul de gropari Dragnea-Tăriceanu s-a demascat în atitudinea lui despotică. Iar cei doi au semnat fără jenă un comunicat în numele a sute de oameni (și i-ar mai fi cu mirare cuiva căăștia ar semna lejer astfel de „comunicate” și în numele a milioane de oameni, că doar de aia sunt ei acolo, nu în fruntea țării, ci pe obrazul nostru ca două coșuri pline de puroi), reușind astfel să producă...

iritarea celorlalți parlamentari.

„Ați mers prea departe!” le vor spune celor doi ceilalți senatori și deputați. Adică exact ceea ce le spune țara din a doua zi a guvernării! Și poate că, într-un final, cei doi își vor da seama că au căzut în propria lor groapă... Și chiar dacă se vor mai ține o vreme de niște margini tot mai sfărâncioase, tot pe fundul ei vor ajunge. Acolo unde le era locul de multă vreme.

Sigur, mulțumim unchiului Sam pentru „mesajul” de trezire! Mai ales dacă vom consta că a produs deșteptarea și la nivelul unei părți a clasei politice. Pentru că, la câți bani îi dăm, prin programele de înzestrare militară, măcar atât putea să facă și el! Dar, în același timp, trebuie să-i spunem că i-a mers o dată! Iar dacă se va mai deda și a doua oară la o asemenea trăznaie, tratându-ne pe post de slugi, mesajul „receptat” va fi cu totul altul.

Ziua națională a României integrată politic și dezintegrată în esența ei spirituală

George
Petrovai

Luând aminte la dezastrul programat al României postdecembriste (unul semnificativ în plan economico-financiar și esențial în plan spiritual-identitar), întru sfidătoarea prosperitate a tâlharilor interni și externi, nu poți să nu te întrebi care este câștigul efectiv al milioanele de români, mulți dintre ei mai săraci și mai oropsiți ca lov, după aderarea țării la NATO și Uniunea Europeană.

Poate că unii (dacă nu cu totul convinși, atunci sigur încrezători în scremul democrației noastre originale și în atrocele elan partinic al aleșilor de două parale) vor susține că țara a beneficiat de însemnate sume europene, cu toate astea sub nivelul cotizațiilor anuale ale României, că Uniunea Europeană și SUA sunt permanent cu ochii pe sfararii dâmbovițeni cu ștaif (vezi recenta nemulțumire a diplomației americane vizavi de manevrele pesedistoidaliste din justiție) și că fără avertismențele venite din partea acestora, fărădelegea ar huzuri pe

meleagurile noastre, caz în care sintagma „stat paralel” s-ar dovedi de prisos.

Și totuși, cu ce-l încălzesc pe românul de rând (omul trudit-răbdător și mult mai onest decât foștii și actualii cărmuitori) aceste frecuşuri diplomatico-politrucianiste, când el vede prea bine că dreptatea la

descurcăreți și de plânsul celorlalți?!...

Fiind România integrată în Uniunea Europeană și în structurile Nord-Atlantice, structuri care – potrivit unui edificator sondaj de opinie efectuat în Germania – n-ar sări în ajutorul nostru dacă, Doamne ferește, situația militară ar

reprezintă globalizarea. Dar nu și la nemți sau francezi, unde politica suferă ajustări direct proporționale cu viteza de rulare, respectiv cu prim rangul acestora în raport cu celelalte state membre, în mod deosebit cu statele din Est.

Așadar, România atât de dezbinată din punct

varata noastră istorie?), pe data de 1 Decembrie își sărbătorește Ziua națională. Însă mă întreb până când o va face și cu ce impact emoțional, având în vedere tensiunile interne și internaționale (politrucii dâmbovițeni pun interesele personale și de grup mai presus de interesul național, iar ungurii, rușii și alți neprieteni ne poartă sâmbetele), precum și neîntrerupta înstrăinare a românilor de țara lor, îndeosebi a tinerilor, potrivit hidosului materialism din spusa „Patria mea este acolo unde mi-e bine” (deja peste patru milioane au plecat, alții pleacă sau sunt pregătiți de plecare: cadre medicale, cercetători, ingineri, profesori, muncitori calificați și necalificați).

noi umblă în continuare cu capul spart și când constată pe propria piele că, din pricina necinstei și imposturii cu legea-n mână, traiul celor mulți merge și tot merge în jos, încât zisa românească „Numai mai rău să nu fie” a ajuns de râsul ciocoilor

cere acest lucru (NATO n-a mișcat un deget nici în tensiunile româno-ucrainene datorate canalului Băstroe!), firește că noțiuni precum patriotismul și naționalismul sunt rău văzute într-un conglomerat politico-economic, a cărui țintă politică o

de vedere moral-spiritual (necinstea postdecembristă este ridicată la rangul de virtute politică), geografic (atâtea teritorii românești sunt în continuare despărțite de țara-mamă) și istoric (când va fi studiată în școli și universități ade-